

tydligt större svårigheter än inom botaniken, föreliggande numera iakttagelser, som med all bestämdhet tala för att det fins djurgrupper, som än i dag stå i begrepp att utveckla nya arter. Synnerligen intressanta äro i detta hänseende några studier över samlivet mellan myror och skalbaggar, som den berömde biologen E. Wasman nyligen offentliggjort i *Biologisches Centralblatt*, och av vilka vi här delvis efter *Jahrbuch der Naturkunde* ge ett kort referat. Några latinska namn, som ej lämpligen kunnat försvenskas, böra ej avskräcka våra läsare, då framställningen för övrigt ej kräver några fackkunskaper för att senteras.

Om man noggrant undersöker en vanlig myrstack, exempelvis den röda skogsmyrans, så finner man i stackens inre jämte husets egna herrar ett betydligt antal olika hyresgäster från insektvärlden. Många av dessa myrgäster vårdas omsorgsfullt av sina värdar och betala för husrum och kost genom att avsöndra söta, sockerhaltiga safter, som uppsamlas och förtäras av myrorna. Andra myrgäster bli däremot på sin höjd tolererade, eftersom de icke göra myrorna något gagn, utan snylta hos dem, snatta bort deras näring och t. o. m. anställa förödelser bland myrynglet. Myrorna kunna ej komma åt dessa snyltgäster, antingen emedan de till sitt yttre äga en bedräglig likhet med sina värdar och ej igenkännas av dem, eller emedan de tack vare sin litenhet kunna krypa in i vinklar och vrår, dit myrorna ej kunna krypa efter, eller slut-